

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De eo qui ablutus in fonte B. Quirini, diuitina infirmitate infra triduum
absolutus est. Ode Monocolos Tristrophos. Metrum Anapæsticum
Pindaricum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Fons patuit medicabilis omnibus,
Subsidium populi cupidientibus,
Corporeis super anxietatibus.
Martyr ut huc Latio venit exulans,
Hec voluit dare flumina gratiae,
Gleba potens ubi nocte quieuerat.
Ille latex licet ubere munere
Languida membra frequens reparauerit;
Iurata tamen tenet haec specialia,
Quod puerilia corpora morbida,
Sifuerint ibi cum prece sedula,
Pensa solo, sequitur reparatio.
Non ita septima lux aderit sibi,
Quin miseris reparata salus leuet,
Aut pia mors requiem placidam ferat.
Id quoque tempora nostra probant satis,
Dum modo gratia se vetus innouat,
Cuius ibi duo mira recenso.
Femina trans TEGRIENSE fretum manens,
Languiduli, cruciata doloribus,
Sex, puerifuit anxia, mensibus;
Cui laticis memorando senes viri
Mira peracta sub anterioribus
Rite monent ibi querere gratiam.
Paruit exhilarata monentibus,
Portat eò puerum miserabilem,
Huncq; soli propè pondere pensitas.
Spe vegetata bona redire domum;
Tertia lux anima pueri beans,
Dat requiem misera mulierculæ.
De eo qui ablutus in fonte B. QVIRINI, diutina in-
firmitate infra triduum absolutus est.

Q

ODE

TITVLVS Sixti Martyris almi
 Romani quoque stat Pontificis,
 Cui sunt occidui Tegrienses,
 Vbi Guernerius, scriba frater,
 Iacuit vi deficiens febrium
 Glandibus inguine tangens nimis,
 Cruciamine longo pressus homo
 Subeunte putredine perdidit
 Ceri delapsa virilia morbo,
 Immodicis doloribus actus
 Clamoribus altis resonabat;
 Neque luce sibi, neque nocte quies.
 Ita fessum tam fortibus aegrum
 Languoribus annus agit geminus,
 Dum spes nulla foret medicinæ.
 Cliquando tamen sopor hunc tenuit;
 Neque Deo miserante monetur,
 Diluat ut se fonte QVIRINI.
 Bonas spes alacrem lecto releuat,
 Baculo fultus sequitur socios,
 Laticemq; salutarem petiit.
 Panibus & caseolis ibi
 Pensans, distribuebat egenis;
 Lotus clara voce perorat:
 Pie Sancte QVIRINE Dei Martyr,
 Si viuere debo corpore semi,
 Nolo diaria viuere septem;
 Mibi tu bone propitius tribuas
 Dolor ut meis hoc spatio pereat,
 Si nisi spes reddit integritas,

REMISSUS

Remeans nihil inde fuit dubius,
Quin precis effectum mox caperet;
Soluta lux triduana dolores.

• De foemina quæ calculo liberata est.

ODE MONOCOLOS TRISTRAPHOS.

Metrum lambicum Pindaricum: recipiens Spondeum,
Anapæstum, Tribachyn præter
legitimos.

EX pago Norici, quem Vaganam dicunt,
Ad Martyris mulier deuenerat tumbam,
Quæ calculi morbo periclitabatur;
Incommodo tali biennium ducens,
De more parturientis intumescebat,
Penitusq; sibifætum tumor prætendebat:
Eacrebrò supplicans frequentarat templum;
Clemens patronus obtinenda differebat,
Donec meritum fides instantia caperet.
Tandem precibus incumbens illa sedulis,
Quadam die repente gratiam sensit,
Ex intimis se viscerum lapis soluit.
Festina mox discens ædibus sacris,
In limine confidet nunc præualens ultræ,
Quam matronæ leuantes educunt fessam.
Grates agens Deo petram iecit duram,
Ovo propè comparem fibrisq; concretam,
Quam forfice matronarum defecant curæ.
Sospes redit domum Sanctiq; collaudat
Magnalia Martyris QVIRINI præclara,
In se manifestius probata contestans.

Q 2

De pere-